

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **J. T.**, zastoupeného **M. T.**, obecnou zmocněnkyní, bytem tamtéž, právně zastoupeného JUDr. Petrem Kocurem, advokátem se sídlem Orlová-Lutyně, Osvobození 829, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2011, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta **JUDr. Petra Kocura s e p ř i z n á v á** v částce **5.768,- Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. České republice se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8.11.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4.1.2011 č.j. X, jímž žalobci snížila invalidní důchod pro invaliditu II. stupně na výši invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně, a to od 14.3.2011.

pokračování

- 2 -

43Ad 93/2011

Současně uvedla, že invalidní důchod pro invaliditu II. stupně činí 6.627,- Kč měsíčně. V odůvodnění uvedla, že dle článku II bodu 13, věty první zák.č. 306/2008 Sb. byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. lednem 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od třinácté splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky.

Žalobce je podle rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 10.2.2011 č.j. 43Nc 1111/2010-35 omezen ve způsobilosti k právním úkonům a jeho opatrovníkem je M. T. (sp. zn. P 136/2011).

K žádosti žalobce mu byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 10.1.2012 ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Petr Kocur.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, ve které zejména namítal, že není schopen výkonu žádné práce. Má velmi špatný psychický stav, léčí se u psychiatrů a je vyloučeno, aby mohl být někde zaměstnán. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná ve svém vyjádření z 22.3.2012 navrhovala vypracování posudku příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 4.1.2011 a rozhodnutím z 2.9.2011, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Karviné, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 8.6.2012, srovnávacím posudkem PK MPSV ČR v Českých Budějovicích ze dne 9.10.2012, znaleckým posudkem v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. P. K. z 5.1.2011, dávkovým spisem žalobce, spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 38Ca 21/2000. Poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce bylo prokázáno, že žalobce pobíral invalidní důchod a dne 2.9.2011 bylo vydáno rozhodnutí, podle něhož mu náleží nadále invalidní důchod pro invaliditu II. stupně s odůvodněním, že dle posudku OSSZ v Karviné ze dne 23.3.2011 je nadále invalidní pro invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ zák.č. 155/95 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen ZDP).

Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí námitky, v nichž nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. Žalobce byl v rámci řízení o námitkách posouzen lékařem ČSSZ s tímtež závěrem - míra poklesu její pracovní schopnosti byla hodnocena dne 20.10.2011 dle kapitoly V, pol. 3, písm. d/ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. celkem 50 % Na to žalovaná vydala napadené rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 2.9.2011.

Rozhodnutí soudu je v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění, podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, závislé především na odborném lékařském posouzení. Proto soud vyžádal odborný lékařský posudek PK MPSV ČR v Ostravě, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. H., dále z lékařských zpráv MUDr. W. a PhDr. S., jakož i zpráv z hospitalizací žalobce, včetně úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise paranoidní schizofrenii s postpsychotickým defektem osobnosti a lehkou mentální retardací. Toto onemocnění bylo zařazeno do kapitoly V, položky 3 písm. d/ přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 50%. Žalobce je schopen vykonávat pouze jednoduchou stereotypní práci pomocného dělnického charakteru. Neschopen duševní práce a práce v riziku úrazu. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR učinila závěr, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá invaliditě II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ ZDP.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaného MUDr. P. K. dne 5.1.2011 pro účely řízení vedeného u Okresního soudu v Karviné bylo zjištěno, že žalobce trpí trvalou duševní poruchou, paranoidní schizofrenií a lehkou mentální retardací. Při kombinaci těchto duševních poruch je negativně ovlivněna volní a rozpoznávací schopnost žalobce a není schopen plnohodnotné účasti na společensky prospěšné práci.

K námitkám zástupce žalobce a jeho opatrovnice vzneseným u ústního jednání dne 27.8.2012 byl soudem vyžádán srovnávací posudek, který vypracovala PK MPSV ČR v Českých Budějovicích dne 9.10.2012. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že u žalobce se postpsychotický defekt osobnosti kombinuje s premorbidním defektem rozumových schopností, kdy byla zjištěna lehká mentální retardace při horní hranici (tato ment. retardace mu v minulosti sama o sobě nebránila ve výkonu povolání). Naposledy byla hospitalizace nutná od 2.11. do 1.12.2010 v PL Opava, kam byl opět odeslán MUDr. W. pro zhoršení stavu - měl sluchové halucinace trvající asi 14 dní - jednalo se o hlasy mužské i ženské, říkaly, ať se zabije, že je sledován, bylo mu to nepříjemné, měl strach, nemohl pořádně spát, raději přestal vycházet ven. Po léčbě iritace vnímání ustoupily, afektivita byla klidná, v chování byl bez nápadnosti, spontaneita byla snížena, v kontaktu byl přiléhavý. V následujícím období prakticky celého r. 2011 ošetřující ambulantní psychiatr opakovaně a soustavně popisuje, že žalobce je klidný, bez potíží, někdy unavený, u vyšetření opět živější emotivita, bolesti hlavy nemá. Chodí mezi lidi, vše zvládá. Žalobce je lucidní, orientace osobou, časem, místem a situací správná, pozornost udrží, řeč pomalá, myšlení bradypsychické, simplexní, bez bludů, souvislé, bez poruchy sensoria, mnestické funkce a intelekt narušeny, bez deprese, aktuálně bez agresivity či autoagresivity, bez suicidálních myšlenek či tendencí, osobnost narušena, bez známek abuzu alkoholu či jiných návykových látek, bez známek odvykacího stavu, nosognosie je. V hodnoceném období nedošlo k další dekompenzaci zdravotního stavu, která by si vyžádala hospitalizaci, ani nebylo třeba

úpravy medikace. Byl bez halucinací či bludů. K datu vydání napadeného rozhodnutí dle údajů ambulantního psychiatra psychopatologie stabilizována, byl v dobré remisi. Antipsychotická medikace byla poměrně dlouhodobě nastavena ve středním terapeutickém rozmezí, nebyla zjištěna ošetřujícím ambulantním psychiatrem ani nutnost změny denního dávkování např. z ranní dávky na večerní dávku. PK MPSV došla k závěru, že se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla v době vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ paranoidní schizofrenie s postpsychotickým defektem osobnosti. Byl schopen práce lehčího charakteru, charakteru pomocných prací, prací s využitím dohledu. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídala k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole V položka 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, kde je míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 50 - 60 %, komise tento pokles stanoví na 55 %. PK MPSV volí střed rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti pro toto zdravotní postižení s přihlédnutím k tíži všech uváděných potíží. Žalobce byl schopen vykonávat po vzniku invalidity druhého stupně výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky zejména na duševní schopnosti, event. v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Vhodná se jeví i rekvalifikace na jiný druh výdělečné činnosti. Komise učinila závěr, že u žalobce jde o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu – paranoidní schizofrenii, která způsobovala míru poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 50-60 %, celkem 55 %. Komise uvedla, že by byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. K datu vydání rozhodnutí šlo u něj o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ ZDP.

Krajský soud v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 4.1.2011 byl nadále invalidní a šlo o invaliditu II. stupně. Dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Dle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Tyto závěry jednoznačně vyplývají z citovaných posudků PK MPSV ČR v Ostravě a Českých Budějovicích. Posudkové komise posuzovaly zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalších odborných lékařů - psychiatrů, tedy lékařů z oboru, do něhož je zařazena dominantní nemoc v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Uzavřely, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je paranoidní schizofrenie s postpsychotickým defektem osobnosti a pokud jde o míru poklesu pracovní schopnosti stanovily jej hodnotou nedosahující 70 %.

K námitkám zástupce žalobce, vznesených u jednání, soud poukazuje na ustanovení § 75 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož soud vychází ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu – žalované ČSSZ.

Jelikož žalobce k datu 4.1.2011 byl nadále invalidní pouze pro invaliditu II. stupně (a nikoliv pro invaliditu III. stupně) a domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí žalované, krajskému soudu nezbylo než žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Jelikož žalobce byl ve věci zastoupen advokátem na základě rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, náleží mu odměna, která byla stanovena dle vyhl.č. 177/96 Sb., takto: náhrada za 5 úkonů právní pomoci - příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, vyjádření ve věci 13.11.2012, účast u jednání soudu dne 27.8.2012 a 17.12.2012 po 500,- Kč, 5x úhrada hotových výdajů po 300,- Kč, náhrada cestovného osobním automobilem Škoda Octavia RZ X k ústnímu jednání soudu dne 27.8.2012 a 17.12.2012, při průměrné spotřebě 7,4 litrů na 100 km, benzín Natural, cena 34,90 Kč za 1 litr, náhrada za 1 km 3,70 Kč, při vzdálenosti 30 km z Orlové do Ostravy, celkem 189,- Kč k jednomu jednání soudu, dále za ztrátu času dvě započaté půlhodiny po 100,- Kč k jednomu jednání, tedy 2x 200,- Kč, parkovné dne 27.8.2012 - 30,- Kč. Celková náhrada činí 4.808,- Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, náleží mu zvýšení o 20 %, tedy o 960,- Kč. Celkem tedy náleží zástupci žalobce částka 5.768,- Kč, která mu bude proplacena do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Ostravě.

České republice náhrada nákladů řízení vzniklá s ustanovením advokáta nenáleží (§ 60 odst. 4 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 17.12.2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**